

Doodlopers

@JerryGoossens1

Hardlopen is een krankzinnige bezigheid. Je sjort jezelf in nauwsluitende kleding met oogverlamende kleuren om hollend het comfort van de eigen woning te verlaten teneinde daar een uur later hijgend en bezweet weer terug te keren. Loos afgelegde kilometers. Verspilde energie. Ik kan het weten, want ik doe het zo vaak ik kan.

Een paar jaar geleden kwam ik tijdens het draven een voormalig collega tegen, die mij er smakelijk om uitlachte. „Hardlopen? Jij? Haha! De midlifecrisis heeft écht toegeslagen hè." Niet veel later overleed die vrolijke ex-collega, een jaar of 30 eerder dan strikt noodzakelijk. Daarna ben ik nog harder gaan hardlopen. En omdat ik altijd tegen iemand loop van wie ik onmogelijk kan winnen, doe ik nooit aan wedstrijden mee.

Gisteren had de Utrecht Urban Trail plaats. De deelnemers liepen niet

door lommerrijke natuurgebieden of over vrijgemaakte repen asfalt waar je lekker tempo kon maken, maar dwars door gebouwen, binnenplaatsen, stadstuinen en wat al niet. Een versneld stedentripje, waarbij de deelnemers op een drafje langs de bezienswaardigheden holden.

Door de universiteitsbibliotheek, via de sterrenwacht, de pandhof en de fietsenstalling aan het Vredenburg naar het Nijntje Pleintje en uiteindelijk naar het voormalige huis van bewaring. Zoals Japanners het hele continent in 24 uur afwerken - 'see Europe in a day'- zo hebben die Urban Trail-runners aan een uurtje genoeg om heel Utrecht te doen.

In het Zocherpark staat sinds een paar maanden een gemeentelijk bord waarop gewaarschuwd wordt voor hoogliggende boomwortels. Alle keren dat ik daar voorbijrende, ergerde ik mij aan de bevoogdende natuur van het bord. Het aangeharkte Nederland, waarin hulpeloze burgers op de minste oneffenheden moeten worden geattendeerd.

Tot ik dit paasweekeinde tijdens het hardlopen met mijn voet achter zo'n stronk bleef haken en enthousiast op mijn muil ging. Met bloedende handpalmen (stigmata!), een gehavende knie en elleboog strompelde ik naar huis. Hardlopers zijn doodlopers. Of brekebenen, op z'n minst.